

Συγγράμματα.

— Ίερωνύμου Χαριτωνώμου, Ὑμνωδία τῷ σφωτάτῳ διδασκάλῳ κυρίῳ Γεωργίῳ τῷ Γεμιστῷ.

— Γρηγορίου μοναχῷ, μονωδία τῷ σφῷ διδασκάλῳ Γεωργίῳ τῷ Γεμιστῷ⁽¹⁾.

— Ἐπιστολὴ πρὸς Βησσαρίωνα.

— Λόγος ἐπικήδειος εἰς Παλαιολόγου.

— Λόγος ἐγκωμιστικὸς εἰς Βησσαρίωνα⁽²⁾.

— Ὅκτὰ κεφάλαια σὺν ἄλλοις τισὶν ἀποδεικνύοντα, ὡς ὁ Χριστὸς ἐστὶν υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ Θεὸς ἀναντιρρήτως καὶ ἀναμφιβόλως καὶ ἄλως ἀδύνατον. (ἐξεδόθη μετ' ἄλλων ἐν Αὐγούστῃ 1608).

— Βίος Μωάμεθ. Basilicæ 1544.

— Ἐπιστολαὶ λατινιστὶ καὶ ἑλληνιστὶ.

Πρὸς τούτους ὁ Ἑρμώνυμος μετέφρασεν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικὸν τὸ περὶ Σωτηρίας σύγγραμμα Γεωναδίου τοῦ Σχολαρίου. Vita salutis hominum. Basilicæ 1656.

Μιχαῆλος Ἀποστόλης⁽³⁾.

Ἐγεννήθη εἰς Βυζάντιον μετὰ τὴν ἄλωσιν μεταβάς εἰς Ῥώμην ἐδεξιόθη ὑπὸ τοῦ Βησσαρίωνος, νέος ἦδη, καὶ δαπάνη τούτου συνεπλήρωσεν εἰς Ἰταλίαν τὰς σπουδὰς του, ἐκμαθὼν καὶ τὴν λατινικὴν. Ἐν Βυζαντίῳ διαμένων εἶχεν ἀρκούντως ποτισθῆ τὰ δόγματα τῆς Πληθωνικῆς φιλοσοφίας· ἐκεῖ δὲ κατορθώσας ὑπεξήρσε δύο λόγους τοῦ Σχολαρίου κατὰ τοῦ Πλήθωνος, οὓς ἀπέστειλεν αὐτῷ προσεπιλεγών· « Ὅτι μὲν εἰμι σὸς, καὶ θανεῖν ἥδιστα ἂν αἰροίμην ὑπὲρ σαυτοῦ, εἴ τι ἂν οὐκ ἀξίῳ σου ἀκούοιμι, ἔργοις μᾶλλον, οὐ λόγοις δίκαιον ἂν τὸ τοιοῦτο φαίνεσθαι ἐγνωκῶς, ἐατέον μοι φάναι ἐν τῷ παρόντι οἶμαι δὴ. Τὴν δ' αἰτίαν ἣ μὲ σοι γράψειν μάλιστα ἐπεπεικεῖ, νῦν εἰπεῖν, ὡς οἶόν τε, ἔρχομαι. Ἐμοὶ τὴν καρδίαν εἰσέδου Θείου Πλάτωνος ἔρω, εἴτε τοῦτο παθόντι τῷ τιμᾶσθαι τοῖς ἀρίστοις τὸν ἄνδρα, εἴτε τῷ τάκτινι μετρίως διδάσκεισθαι· καὶ ἦν ἂν ἐκείνου δόξαν οὐκ ὀρθῶς τισι κρινομένην ἀκούοιμι, οὐχ ὅσον ἂν βουλοίμην ὑπεραπολογεῖσθαι δυνα-

ensis—Naudæi, add. Histor. Ludovici—Fabricii, Bibliotheca Græca tom XI, σελ. 593, 635. XII, σελ. 102—3.

(1) Ἀμφότεροι οἱ λόγοι οὗτοι ἐξεδόθησαν ὑπὸ Alexandre ἐν παραρτήματι τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκδοθείσης τῷ 1838 συγγραφῆς τοῦ Πλήθωνος περὶ Νόμων σελ. 373—403.

(2) Ἡ πρὸς Βησσαρίωνα ἐπιστολὴ, ὡς καὶ ὁ ἐγκωμιστικὸς λόγος ἐξεδόθησαν ὑπὸ Βουασονάδου, Anecdota Græca V, σελ. 427—61.

(3) Εἰς χειρόγραφά τινα γράφεται Μιχαῆλ Ἀποστόλιος· ἐπροσημίσαμεν ὅμως τὴν ἔνω γραφὴν, ἐὰν οὕτω σημαίῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀριστοβούλου εἰς τὰ ἐν τῇ Παρισίῃ βιβλιοθήκῃ αὐτόγραφά του.